

Psalm 22 .

Mijn God, mijn God,
waarom hebt u mij verlaten?

Wie zou deze woorden niet kennen?
Christus heeft ze letterlijk aan het kruis geciteerd.
En er is meteen het antwoord van het oude avondmaalsformulier:
'Opdat wij tot God zouden genomen en nooit meer door Hem
verlaten worden.'
Wat zijn wij veel rijker dan David, die nog in de verwachting moest leven
van de komst van zijn Heer.
Hij schreeuwde het dan ook uit om verlossing en bevrijding.
Dag en nacht.
En dan toch die heerlijke belijdenis van vers vier:
Nochtans , ongeacht alle ellende,bent U de Heilige,die troont op
de lofzangen van Israél l.
Onze voorouders hebben niet voor niets op U vertrouwd.
David spreekt over zijn voorgelacht. Over vertrouwen op hun Heer.
Misschien vragen wij dan meteen wel :
'En het nageslacht?'
ja, kan de Heer daar ook nog een lofzang van verwachten?
Als het goed is wel. Maar het is helaas niet altijd goed.
Ook niet als wij trouw Gods woord hebben doorgegeven.
Gelukkig heeft er een kruis gestaan.
De psalm is nog lang niet uit.
David voelt zich geen koning maar een worm.
Iedereen is tegen hem. En waar blijven zijn vrienden?
Ook zij spotten met zijn geloof . Waar is die God van jou nu?
Een worm, heeft zo'n leven nog zin?
Ja, God liet hem geboren worden en niet voor niets.
God was erbij toen hij op de wereld kwam.
Nee, al voor zijn geboorte.
Maar waar is die God nu?
Er is niemand die hem helpt.
Hij voelt zich radeloos. Verlaten.
Zo gaat het verder tot vers negentien.
Zij , de machthebbers zijn vol leedvermaak.
En dan..... dan komt het kruis weer in zicht.
Davids kleren worden verdeeld en over zijn mantel werpen ze het lot.
Wat een veelzeggende psalm.
Wij weten het maar David nog niet.
Waar moet hij heen? Hij roept tot de Heer.
Bij Hem kan immers iedereen aankloppen.
Hij geeft zijn kinderen gehoor.
Let op, dan verandert de psalm in een loflied.
David roept allen op om Hem te prijzen.
God veracht de zwakken niet.

'Hij hoort mijn stem,
mijn smekingen, mijn klagen.'
O, wonder, grenzen vallen weg.
Tot aan het eind van de aarde zal God lof worden gezongen.
Zo komt pinksteren in zicht.
De discipelen moeten de wijde wereld in.
Maar God gaat mee.
Hoe is deze psalm vervuld. Hoe uitgekomen.
David, de koning, belijdt dat God koning is over alle volken.
Er zal steeds weer een geslacht zijn dat Hem dienen wil.
Zelfs, lezen we, doden zullen opstaan.
Wat een profetie!
We worden telkens weer gewezen op onze Heiland.
Want op Hem is deze psalm van toepassing.
We lezen van zijn lijden.
We lezen van de spot.
En aan het eind lezen we dat Hij is een God van daden.
Goede vrijdag nadert.
Zeg het maar na : Het is volbracht.'
Halleluja! Lof zij het Lam
die onze zonden op zich nam,
wiens bloed ons heeft geheiligd.